

**Patrícia
Gabrišová
VDYCHOVANIE
ŠKORICE**

f . a . c . e

prológ

*si horiace mesto
nedá sa inak, len ujsť
prisahám, nevrátim sa späť
milujem tá ako soľ*

za žiabrami

posunieš sa
o vytrhnutý vlas

prehltnieš
chrbtovú kosť

ovláadneš
základy parazitológie

plníš normy
pohrebného rítu

pravidelne dýchaš
stvorená
na bezpríznakový život

trojpoľný systém

zareže sa ti do ruky
zaborí hlavu do perín

sú v nej jariny
oziminy
a slepé steblá

keď klesne slnko
na kolená
začína sa hra o to
kto sa koho dotkol
a kto sa dotkne znova

prvá obeť prírodného cyklu
: mesiac odvrátený k stene

jašterica

vychádza z nevedomia
pozná po mene
všetky oblé kamene
a premenlivé sny

vie, že prevteliť sa
je ľahšie ako stratiť chvost
jej ploché bruško splýva
s hranatými povrchmi

jašterica je vždy sama
sleduje vyšší cieľ
– vyhnúť sa slnku na pravé poludnie

v tele trstiny

zobudila som sa v tele trstiny
sprevádzal ma zadúšavý plač
bez brehov som rozšírila svoje korene
inak to bolo príliš jednoduché

ďalej som sa už len knísala
ako otcovia nad kolískou

neskoro sme pochopili
že v nej bolo pre nás pritesno

chronológia

pri stvorení sveta
dochádza k úrazom

vypadávajúce stoličky
udržia oceány len naoko

ako všetky kôrovce
tiež sa časom zmením na žulu
chytím ťa okolo pliec
a keď poviem dosť!
bude z teba brečtan popolavý